

การกระตุ้นเศรษฐกิจของเมียนมา

โพสต์ทูเดย์

ผมเคยเล่าเรื่องรัฐบาลเมียนมาได้ใช้นโยบายลดความร้อนแรงในตลาดอสังหาริมทรัพย์ ในช่วงปี 2015 เหตุผลที่ทำเช่นนั้น เพราะในช่วงดังกล่าวการเก็งกำไรทำให้ราคาของอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้สะท้อนภาพที่แท้จริงของตลาดเลย ราคากระโดดไปสูงมากๆ ทำให้การลงทุนในภาคการผลิตก็หยุดซังกงลงมา

อีกทั้งตลาดอสังหาริมทรัพย์นั้น เกิดการปั่นป่วนขึ้นอย่างมาก รัฐบาลเมียนมาซึ่งทุกครั้งจะออกนโยบายใดๆออกมา ก็สามารถผ่านรัฐสภาได้อย่างง่ายดาย ไม่ยากเย็นอย่างเช่นประเทศที่เสรีนิยมหรือประชาธิปไตยจำ เพราะประเทศเหล่านี้จะมีฝ่ายค้านคอยตรวจสอบอย่างใกล้ชิด อีกทั้งคอยกระตุกขาเพื่อไม่ให้ผ่านกฎหมายออกมาง่ายๆครับ

ดังนั้นในยุคนั้น จึงออกมาตราการกฎหมายเงินขาว-เงินดำ และเมื่อไม่ได้ผลมากอย่างที่คาดหวังก็จัดหนักเลยคราวนี้ ด้วยการออกกฎหมายให้จ่ายภาษีซื้อ-ขายอสังหาริมทรัพย์ด้วยอัตรา 30% ทำให้เกิดการชกกระทุกเลยครั้บคราวนี้

เมื่อการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เกิดปัญหา คนไม่สามารถหาซื้อที่อยู่อาศัยในราคาสมเหตุสมผลได้ ทำให้เกิดปัญหาในตลาดอสังหาริมทรัพย์ขึ้นในมหานครอย่างกุ้ง เพราะเมื่อไม่มีการซื้อขาย ก็ทำให้กระแสเงิน M1 M2 M3 ขาดหายไปจากตลาด จนทำให้เกิดปัญหาเงินฝืด การลงทุนภาคการผลิตก็จะลดลง

อีกทั้งส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของประชาชนที่ฝืดเคืองลงอย่างรวดเร็ว รัฐบาลเมียนมาจึงมีสภาพคล้ายลิงติดแห แก่กันไปแก่กันมาไม่รู้จบครับ

เมื่อเป็นเช่นนี้ รัฐบาลเมียนมาจึงมีกฎหมายใหม่ออกมาอีกครั้ง โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม 2019 นี้ คือให้ลดภาษีซื้อ-ขายสินค้าทุกชนิดรวมถึงอสังหาริมทรัพย์ ในอัตราก้าวหน้าทั้งหมด กล่าวคือ การซื้อขาย ตั้งแต่

- 1 ล้านถึง 100 ล้าน ให้เสียภาษี 3%
- 101 ล้านถึง 300 ล้าน ให้เสียภาษี 5%
- 301 ล้านถึง 1,000 ล้าน ให้เสียภาษี 10%
- 1001 ล้านถึง 3,000 ล้าน ให้เสียภาษี 15%
- 3001 ล้านขึ้นไป ให้เสียภาษี 30%

เมื่อมาตรการบังคับใช้กฎหมายใหม่นี้เกิดขึ้น สิ่งที่จะตามมา คือ เงินที่เสียภาษีน้อยลงไปทันที ราคาสินค้าต่างๆก็จะถูกลงอย่างแน่นอน ซึ่งสิ่งที่จะตามมาคือเงินที่อยู่ในระบบการเงินออกมา ก็จะกลับเข้าสู่ภาคเงินออม Saving Money

เงินส่วนรั่วไหลดังกล่าว ก็จะทำให้เกิด AE หรือ Aggregate Expenditure ถ้าจะแปลเป็นภาษาชาวบ้านง่ายๆ คือ ความต้องการใช้จ่ายรวมที่ประชาชนคนธรรมดาปารถนาที่จะใช้นั่นเองครับ

ดังนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ เงินเหล่านี้ก็มีบางส่วนที่จะเข้าไปกระตุ้นเศรษฐกิจในรูปของการบริโภค ตามหลักเศรษฐศาสตร์ ก็คือตัว Consumption หรือตัว C นั่นเองครับ

หากจะอ่านปัจจัยทั้งหมดให้แน่ชัดขึ้นไปอีกนิด ก็ต้องไปดูที่อัตราดอกเบี้ยด้วย เพราะการใช้นโยบายการเงินที่ใช้ดอกเบี้ยเป็นปัจจัยหลัก หากทางการอยากได้รับผลแบบฉิวเฉียดเลย แทนที่จะค่อยๆให้ยาทาน ซึ่งแน่นอนเรื่องให้ยาแรงนั้น ทางรัฐบาลประเทศที่ปกครองแบบนี้ชอบใช้กันมาก

เขาเพียงลดอัตราดอกเบี้ยลง คนก็จะไม่นำเงินไปฝากตามธนาคารต่างๆแล้ว เพราะได้ไม่มากเท่าการนำเงินไปลงทุนในภาคการผลิตนั่นเองแหละครับ คราวนี้จะส่งผลไปยังภาคการผลิตทันทีครับ

เขียนไปเหมือนกำลังสอนหนังสือเศรษฐศาสตร์มหภาคยังไม่รู้ ท่านก็อย่าคิดมากนะครับ เอาแค่พอสนุกๆก็พอครับ จะเห็นว่ารัฐบาลเมียนมาเขาเป็นงานนะครับ ถ้าจะเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆแล้ว รัฐบาลเขามีอิสระในการจัดการแก้ปัญหาว่าเยอะ เพียงแต่ปัญหาของเมียนมาเริ่มมีมานานสัก 70 ปีมาแล้ว

เริ่มจากการถูกยึดครองด้วยอิทธิพลของการล่าอาณานิคมของชาติตะวันตกนั้นแหละครับ หลังจากนั้นเป็นต้นมา เขาจึงต้องพึ่งพาตนเองอย่างโดดเดี่ยวและมีความอดทนสูงมากเลยครับ

อาทิตย์หน้าผมจะมาเล่าเรื่องที่กำลังจะออกมาตราการทางกฎหมายใหม่อีกครั้งในปลายปีนี้ครับ เพื่อให้ท่านเห็นถึงความพยายามของเมียนมายุคใหม่ ที่เขามีความกล้าหาญมากไม่ยอมแพ้

และเด็ดขาดกว่าชาติประชาธิปไตยอื่นๆอีกหลายชาติครับ